

Domarkompendium för

ÖSTSIBIRISK LAIKA

Utarbetat av

Svenska Älghundklubben

inför exteriördomarkonferensen 2023

Excellent tik med utmärkt helhet och utmärkta vinklar.

Inledning

Denna publikation är tänkt som ett hjälpmedel för domare som dömer älghundsraser. Den är också tänkt att användas vid fortbildning av domare samt vid utbildning av nya domare för raserna, likaså vara ett hjälpmedel för uppfödare, hundägare och andra intresserade.

I SKKs anvisningar för bedömning framgår att den övergripande anvisningen skall vara att "varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete". Vidare skall fel och förtjänster vägas emot varandra.

Svenska Älghundklubben är noga med att fastställda uttryck för helhet och för exteriöra detaljer (utmärkt, mycket god, god och godtagbar) används av domarna. Hundarnas mankhöjd skall mätas vid varje utställning.

SÄK som specialklubb tillämpar öppen kritik vid sina utställningar vilket skall beaktas av tjänstgörande domare.

Klubben betonar också vikten av att helhet och funktionalitet utgör grunden vid bedömning av älghundraserna.

Uppbyggnad av detta domarkompendium

I detta kompendium ingår den av SKK fastställda rasbeskrivningen.

Standardtexten publiceras till vänster, Älghundklubbens kommentarer till höger i kursiv stil.

Vi har valt att endast illustrera med foton på hundar av utmärkt typ inom standardens variation, det gäller även bilder som illustrerar rörelser, huvuden och detaljer. Det kan dock förekomma bilder på avvikelser från standarden som bör förtydligas eller uppmärksammas.

Alla fotografers medgivande finns gällande publicering.

Detta kompendium får användas fritt av Svenska Laikaklubben, Svenska Älghundklubben och Svenska Kennelklubben.

Kompendiet är reviderat inför domarkonferensen mars 2023 av Ulf Ottosson, Lennart Magnusson, Magnus Olsson och Mona Sundqvist på uppdrag av SÄKs utställningskommitté.

Innehåll

Den historiska bakgrunden om Östsibirisk laika	4
STANDARD FÖR ÖSTSIBIRISK LAIKA	5
Ursprungsland/Hemland	5
Användningsområde	5
FCI-Klassifikation	5
Bakgrund/ändamål	5
Helhetsintryck	6
Viktiga måttförhållanden	6
Uppförande/karaktär	6
Huvud	7
Skallparti	7
Skalle	7
Stop	8
Ansikte	8
Nostryffel	8
Nosparti	8
Läppar	8
Käkar/tänder	8
Kinder	8
Ögon	9
Öron	9
Hals	9
Kropp	10
Överlinje	10
Manke	10
Rygg	10
Ländparti	10
Kors	10
Bröstkorg	10
Underlinje och buk	11
Svans	11
Extremiteter	12
Framställ	12
Helhet	12
Skulderblad	12
Överarm	12
Armbåge	12
Underarm	12
Mellanhand	12
Framtassar	12
Bakställ	13
Helhet	13
Lår	13
Knäled	13
Underben	13
Mellanfot	13
Baktassar	13
Rörelser	14
Hud	14

Östsibirisk laika

Päls	15
Pälsstruktur	15
Färg	15
Storlek/Vikt	16
Mankhöjd	16
Fel	16
Allvarliga fel	17
Diskvalificerande fel	17
Nota bene	17
Testiklar	17
Skillnader mellan Östsibirisk Laika och Västsibirisk Laika	18
Rasspecifika avelsstrategier, RAS	19
Östsibirisk laika- viktigt att komma ihåg	20
Egna anteckningar	21

Den historiska bakgrunden om Östsibirisk laika

Laikan är taigans jakthund nummer ett. Fram till 1970-talet var laikan som jakthund nästan okänd i Norden. Endast enstaka folklivsforskare, resenärer och jägare hade kommit i kontakt med jaktlaikan och i skriven form delgivit andra sina intryck av den.

I kynologiska arbeten har laikan fått sporadiska omnämningar.

Som första nordbor fick finländarna kontakt med den organiserade laikavärlden, då de i mitten av 1960-talet började besöka Leningrads hundutställningar.

De importerade de första laikorna några år senare. Det riktiga laikaintresset i Norden och Sverige fick sin början genom jaktidskrifterna, som år 1976 sände sina skribenter till Leningrad.

Den första jaktlaikan kom till Sverige i slutet av 70-talet. Det var den kände storviltjägaren Lars Svanberg i Strömsund som tog in en östsibirisk laika som senare skulle bli känd som en duktig björnhund.

Rune B. Samuelsson har i boken Nordiska spetshundar ISBN91-7586-210-7 utförligt beskrivit laikornas ursprung samt hur de har utvecklats i Norden.

Storviltshunden från öst

Laikan är en mångsidig hund som i sitt hemland ska kunna användas för jakt efter allt från fågel till mård, björn och tiger. Självfallet ställer denna mångsidighet enorma krav på hunden, både mentalt och fysiskt. Även om många jägare specialiserar sina hundar så förväntas laikan kunna anpassa sitt jaktsätt till väldigt skiftande förutsättningar. Detta innebär i praktiken att hunden testas motståndet vid en första kontakt, för att snabbt få en uppfattning om lämpligaste strategi. Laikan sägs "utmana" viltet. Rovviltsskärpa är också typiskt, och ett adelsmärke för laikan.

De vanligaste användningsområdena i Sverige är storvilt som älg, björn, vildsvin och lo men även mindre vilt som grävling, mård, mink och skogsfågel. Laikan har ett bra samarbete med sin förare, och överlag ett positivt sätt mot människor.

De ryska kynologerna rekommenderar den s.k. "Amur laikamodellen" som är en kraftfull rektangulär laika med kraftigt huvud samt bra päls. Det finns även en "Evenktyp" och många andra varianter av öst-sibirisk laika. Dessa hundar avviker något från Irkutskhundarna, speciellt i fråga om massa och huvudets form.

Den östsibiriska laikan är den av laikaraserna som har mest heterogen exteriör. Bakgrunden till detta är att laikorna som ursprungligen kom till Norden inte alltid var av acceptabel exteriör kvalitet.

Svenska Laikaklubben har sedan begynnelsen som målsättning att:

"...verka för att anpassa laikorna till nordiska jaktmetoder och nordiskt vilt med bibehållen rovviltsskärpa.

... bibehålla och utveckla laikarasernas förighet och samarbetsvilja, en förutsättning för att denna jakthunds breda användbarhet ska komma till sin rätt..."

2022 registerades 289 nya östsibiriska laikor i Sverige.

STANDARD FÖR ÖSTSIBIRISK LAIKA	
(Rasnamn i hemlandet Vostotchno-Sibiriskaia Laika) FCI-nummer 305 FCI-standard på engelska publicerad 2011-03-02 FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2010-10-13 Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2012-11-21	

Ursprungsland/Hemland	
Ryssland	

Användningsområde	
Mångsidig jakthund	

FCI-Klassifikation	
Grupp 5, sektion 2, Med arbetsprov	

Bakgrund/ändamål	
<p>Den här ryska jakthundsrasen är en av de huvudsakliga jakthundsraserna i Taigaregionen liksom i bergområden i centrala och östra Sibirien. Rasen utvecklades från avkommor till Tungus-, Yakut-, tidigare Bajkal- och tidiga Amur-lajkor. Det första omnämnandet av de tidiga Amur-lajkorna, vilka bildade basen för rasstandard, dateras från tidigt 1900-tal.</p> <p>År 1947 fick östsibirisk laika status som egen ras. År 1949 publicerades den interimistiska standarden och 1981 fick rasen definitiv standard och rasstatus.</p> <p>Numera är östsibiriska laika vida spridd inom sitt ursprungsområde. Stamhundar från kennlar med erkänt, grundmurat jaktanlag och med väl etablerad utmärkt typ har introducerats i Irkutskregionen inom den Ryska Federationen. Det finns en omfattande population inom den europeiska delen av Ryssland, speciellt i områdena runt Leningrad, Smolensk, Tver och Moskva. Den östsibiriska laikan är också uppskattad i Skandinavien.</p>	<p><i>Östsibiriska laikan är en jaktspets, som härstammar från lokala laikor inom det östsibiriska skogsbältet.</i></p> <p><i>Vidare härstammar östlaikan från lokala laikavarianter i Östsibirien där den inte var en hundras i vedertagen västerländsk mening. Denna heterogena exteriör har ju bland annat inneburit svårigheter för olika exteriördomare att bedöma hundarna på ett likartat sätt.</i></p>

Östsibirisk laika

En hane och tik av utmärkt typ med rätt helhetsintryck och med rätta måttförhållanden.

Helhetsintryck	
<p>Östsibirisk laika skall vara medelstor med stark och kompakt kroppsbyggnad. Kroppslängden, mätt från skulderled till sittbensknöl, skall något överstiga mankhöjden. Huvudet skall vara ganska stort och mycket kraftigt. Muskulaturen skall vara välutvecklad och benstommen kraftig.</p> <p>Benstommen skall vara kraftigare hos hanhundar. Könsprägeln skall vara tydligt uttalad.</p>	<p><i>En lätt rektangulär, kraftig hund. Välutvecklad muskulatur och benstomme i harmoni.</i></p>

Viktiga måttförhållanden	
<p>Hanhundar skall vara nästan rektangulära. Tikar kan vara något längre. Format (höjd - längd) för hanhund skall vara 100/104-109 och för tikar 100/106-111.</p> <p>Mankhöjden skall överstiga höjden över korset med 1-2 cm hos hanhundar. Mankhöjden hos tikar skall vara lika med eller överstiga höjden över korset med 1 cm. Benhöjden, mätt från armbåge till marken, skall vara som halva mankhöjden.</p> <p>Nospartiets längd är något mindre än halva huvudets längd.</p>	<p><i>Allför kvadratiska och högställda, samt klena byggda hundar förekommer och bör uppmärksammas. Dessa fel sänker helhetsintrycket och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelser.</i></p>

Uppförande/karaktär	
<p>Temperamentet hos rasen skall vara stadigt och jämt. Det är en kraftfull och spänstig hund med mycket uttalat väderkorn och viltintresse. Östsibirisk laika har uttalad lust för jakt, särskilt för storvilt, och den är mycket självständig under jakt. Rasen är vänlig, förtroendefull och öppen mot människor.</p>	<p><i>Den skall vara självsäker och trygg.</i></p>

Huvud

Skallparti	
<p>Huvudet skall vara kraftigt, ganska stort i förhållande till kroppen. Det skall vara kilformat och sett ovanifrån till formen som en liksidig triangel. Kraniet skall vara tämligen brett, särskilt hos hanhundar.</p>	<p><i>Den breda liksidiga skallformen är ett av rasens kännetecken, könsprägel skall tydligt framgå. Grova och tunga huvuden är allvarliga fel som skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.</i></p>

Utmärkt huvud med den breda liksidiga skallformen.

Utmärkt huvud med rätt bredd i skallen, ger det rastypiska uttrycket.

Skalle	
<p>Skallen skall vara något längre än den är bred. Både hjässkammen och nackknölen skall vara väl utvecklade men ögonbrynsbågarna skall endast vara svagt utvecklade.</p>	

Lämpligt markerat stop, utmärkta ögon och öron, maskulint huvud.

Utmärkt tikhuvud med rätt uttryck, välansatta öron och ögon.

Östsibirisk laika

Stop	
Stopet skall vara gradvis sluttande och måttligt uttalat.	

Ansikte

Nostryffel	
Nostryffeln skall vara medelstor och svart. Hos vita och fawnfärgade hundar tolereras en brunaktig nostryffel.	

Nosparti	
Noslängden skall vara något kortare än skallens längd. Sett i profil skall nospartiet vara kilformat och måttligt trubbigt.	<i>Långsträckt huvud med alltför snipigt nosparti är fel och ett kort huvud med snipigt nosparti är ett allvarligt fel. Brant pannavsats eller dåligt pigmenterad nosspegel är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse. Kullrig skalle förtar helhetsintrycket.</i>

Läppar	
Läpparna skall vara måttligt strama men inte hängande.	

Käkar/tänder	
Tänderna skall vara vita, starka och väl utvecklade samt jämnt placerade. Komplet saxbett (42 tänder).	<i>Ett kraftigt och väl utvecklat bett är önskvärt. Under diskvalificerande fel anges "Bett som inte är korrekt" och i det inkluderas tångbett. Undantaget är hundar äldre än 6 år, då tångbett graderas som fel. Bett som inte är korrekt, t.ex över- eller underbett, samt sned käke diskvalificeras. Avsaknad av tre PM1:or tolereras. Avsaknad av fyra tänder eller fler, inkluderat PM1 och M3 och övertaliga incisiver är diskvalificerande fel. Bettet består inte enbart av tänder, utan också av käkarna som skall vara välutvecklade. Det är viktigt att underkäken är tillräckligt bred och normalt utvecklad. Vi ser allt fler hundar med tunna underkäkar. Avvikande tandstatus skall anges i kritiken.</i>

Kinder	
Kindbenen skall vara uttalande men inte överdrivet.	

Ögon	
<p>Ögonen skall vara medelstora, ovala, snedställda och varken djupt liggande eller utstående. Uttrycket skall vara tillitsfullt och vänligt. Ögonfärgen skall vara mörkbrun eller i någon nyans av brunt harmoniserande med pälsfärgen.</p>	<p><i>Ljusa ögon, vågräta ögonöppningar är fel. Utstående, runda ögon är allvarligt fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.</i></p>

Utmärkt hanhundshuvud med utmärkta ögon och öron samt tydlig könsprägel.

Utmärkt tikhuvud med utmärkta ögon och öron. Fint uttryck och tydlig könsprägel.

Öron	
<p>Öronen skall vara upprätta, rörliga och V-formade med spetsiga eller svagt rundade örontippar. Öronen skall vara brett ansatta i linje med ögonen. Öronmusslan är svagt utvecklad och insidan av örat skall vara väl behårat.</p>	<p><i>Stora öron, mjuka öron, högt- eller lågt ansatta öron, är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.</i></p>

Hals	
<p>Halsen skall vara muskulös, torr och lång; lika lång som huvudets längd eller något kortare. Den skall vara rund eller oval i genomskärning och ansatt ungefär 40-50 grader mot horisontalplanet.</p>	

Östsibirisk laika

Kropp

Överlinje	
Överlinjen skall vara rak och fast och slutta svagt från manke till svansansättning.	

Excellent tik med utmärkt huvud och uttryck, korrekt svans.

Excellent hane med utmärkt helhet, utmärkt kors och svans, utmärkta vinklar fram och bak.

Manke	
Manken skall vara väl utvecklad och markerad, särskilt hos hanhundar. Den skall överstiga överlinjen med 1-2 cm. Manken är måttligt uttalad hos tikar.	

Rygg	
Ryggen skall vara rak, stark, väl musklad och måttligt bred.	

Ländparti	
Länden skall vara kort, måttligt bred, välmusklad och svagt välvd.	

Kors	
Korset skall vara brett, tämligen långt och något sluttande.	<i>Branta kors förekommer och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.</i>

Bröstkorg	
Bröstkorgen skall vara djup, lång och oval i genomskärning. Den skall nå ned till armbågsknölna eller 1-2 cm lägre, särskilt hos hanhundar.	

Underlinje och buk	
Underlinjen skall, från bröstkorgen till bukhålan, vara något uppdragen.	

Bilden skall illustrera hals, manke, lämpligt brösdjup och kraftigt uppdragen buklinje.

Välkroppad hane med vackert uttryck, lagom höjd och längd.

Svans	
Svansen skall bäras ringlad eller med böjd form likt en skära över ryggen. Det är tillåtet att en böjd svans inte nuddar ryggen eller är till hälften nedhängande. När svansen är helt utdragen når den till hasleden eller kan vara 1-2 cm kortare.	<i>Medfödd stubbsvans är ett diskvalificerande fel.</i>

Utmärkt buren svans.

Utmärkt buren svans.

Östsibirisk laika

Extremiteter

Framställ

Helhet	
Sedda framifrån skall frambenen vara raka, parallella och måttligt breda ställda. Längden på benen mätt från armbåge till marken skall något överstiga halva mankhöjden.	<i>Frambenen skall vara välvinklade. Utåtvridna framtassar är ofördelaktigt. Förekommer avlånga, platta, spretande tassor, detta nedsätter slitstyrkan och är fel. Klena benstommar förekommer. Det är av stor vikt att den östsibiriska laikan är välvinklad. Dåligt vinklade och övervinklade hundar förekommer och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelser.</i>
Skulderblad	
Skulderbladen skall vara långa, väl musklade och måttligt tillbakalagda.	<i>Välutvecklade muskler och ligament krävs för att hålla skulderbladen och överarmarna väl slutna till bröstkorget. Observera att skulderbladets föreskrivna lutning i förening med en lång och välvinklad överarm är en förutsättning för korrekta och vägvinnande rörelser.</i>
Överarm	
Överarmarna skall vara långa, måttligt snedställda och väl musklade. Vinkeln mellan skuldra och överarm skall vara väl uttalad.	
Armbåge	
Armbågarna skall ligga väl an mot kroppen. Armbågsknölar skall vara välutvecklade och riktade bakåt parallellt med kroppens medellinje.	
Underarm	
Frambenen skall vara raka, torra och muskulösa och runda i genomskärning.	
Mellanhand	
Mellanhänderna skall inte vara långa. De skall vara något sluttande sedda från sidan.	<i>Raka och mjuka mellanhänder förekommer och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelser.</i>
Framtassar	
Framtassarna skall vara runda eller svagt ovala. De skall vara höga med tätt slutna tår.	<i>Avlånga, platta, spretande tassor förekommer och är fel som skall bedömas i förhållande till graden av avvikelser.</i>

Bakställ

Helhet	
Bakstället skall vara muskulöst och med genomgående väl uttalade vinklar. Sedda bakifrån skall benen vara raka och parallella.	<i>Brant kors eller dålig vinkling i knä- och hasled är allvarliga fel som påverkar funktionen. Dåligt vinklade och övervinklade hundar med underställda bakbensrörelser förekommer och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.</i>

Lår	
Låren skall vara måttligt långa och något snedställda.	

Knäled	
Knälederna skall vara väl vinklade.	

Underben	
Underbenen skall vara långa, snedställda och inte kortare än lårbenen.	

Mellanfot	
Mellanfötterna skall vara nästan vertikalt ställda. Från sidan sett skall en tänkt lodrät linje – från sittbensknölen till underlaget – falla nära mellanfotens framsida eller något framför den.	

Baktassar	
Baktassarna skall vara något mindre än framtassarna. De skall vara runda eller svagt ovala med höga, tätt slutna tår.	<i>Avlånga, platta, spretande tassar förekommer och är fel som skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.</i>

Väl slutna tassar

Korrekta tassar, utmärkta mellanhänder och has.

Östsibirisk laika

Rörelser	
Rörelserna skall vara fria. Typiska rörelser är ett långsträckt trav alternerad med galopp eller skritt.	

Fria, långsträckta och välbalanserade rörelser.

Hud	
Huden skall vara tillräckligt tjock och elastisk utan rynkor och underhudsförtjockningar.	

Päls

Pälsstruktur	
<p>Täckhåret skall vara hårt och rakt. Underullen skall vara väl utvecklad, riklig, mjuk och ullig. Pälsen på huvudet och öronen skall vara kort, tät och glänsande. På skuldrorna och nacken skall pälsen vara längre än på kroppen och bilda en krage. På kindbenen skall pälsen vara längre och bilda tjocka och borstiga polisonger. Pälsen på manken skall vara längre hos hanhundar. Benen skall vara täckta av kort, hård, tät päls som är något längre på baksidan. Pälsen på baksidan av låren skall bilda byxor men utan fanor. Mellan tårna skall det finnas borstigt, skyddande hår. Svansen skall vara ymnigt behårad med rak, hård päls som endast är något längre på undersidan men utan frans.</p>	<p><i>Päls som är lång på frambenens baksidor eller har uttalade fransar på låren och svansen är allvarliga fel.</i></p> <p><i>Lockig, vågig och mjuk päls samt för lång päls som delar sig på mitten över manken och ryggen under fällning är allvarliga fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.</i></p> <p><i>Päls som är för kort eller för lång, avsaknad av underull är diskvalificerande fel.</i></p>

Färg	
<p>De mest typiska färgerna är svart med tanteckning, svart, svart och vit, vit och vit med fläckar. Svag skimmelteckning i kroppsfärgen är tillåtet på benen.</p>	<p><i>Idealfärgen är "Karamisfärgen" vilket innebär svartbrun (mörkt björnbrun) färg med ljusa tecken ovanför ögonen samt ljusare färg på kinder, bröst och ben. Små fläckar (spräckligt) i den förekommande grundfärgen är bara tillåten på benen.</i></p> <p><i>Standarden nämner inte viltfärgade och gulaktiga hundar men dessa förekommer också och bör inte vara prisnedsättande men de mest typiska färgerna skall alltid eftersträvas.</i></p> <p><i>Pälsfärg som är genetisk brun, genetisk blå, brindle eller albino är diskvalificerande.</i></p>

Utmärkt hane med vackert huvud och uttryck med de rätta typiska färgerna.

Utmärkt juniortik med de rätta typiska färgerna.

Östsibirisk laika

Välkroppad hane med bra vinklar och typisk färg

Storlek/Vikt

Mankhöjd		
Hanhund:	57-64 cm.	<i>Mankhöjd som är 2 cm över angivet maximimått hos tikar, och 2 cm under minimimått hos hanhundar är fel. Hundar med denna storleksavvikelse bör inte tilldelas CK.</i> <i>Allvarligt fel är avsteg från mankhöjden med mer än +/- 2 cm och skall föranleda prisnedsättning.</i> <i>Kan ej diskvalificeras på grund av storleken.</i>
Tik:	53-60 cm.	

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- Avsteg från könsprägeln.
- Uttalad panna och snipigt nosparti.
- Delvis avpigmentering på nostrifyffel, ögonkanter och läppar. Blekt pigmenterad nostrifyffel.
- Avsaknad av inte fler än 4 premolarer, PM1 och PM2.
- Tångbett hos hundar äldre än 6 år.
- Tänder som är små och glest ansatta.
- Ögon som är ljusa eller bärnstensfärgade hos hundar med svart päls.
- Öron som är stora, lågt ansatta, mjuka med klen styrsel och otillräckligt behårade på insidan.
- Hals som är för oval i genomskärning.
- Rygg som är mjuk eller välvd.
- Länd som är lång, rak eller välvd.
- Kors som är plant eller flackt.
- Bröstkorg som är flat, smal, grund och utan förbröst.
- Skuldror som är raka, böjda framben, armbågar som är utåt- eller inåtvridna.
- Mellanhänder som är upprätta eller svaga.
- Tassar som pekar öst-väst eller är intåade.
- Bakställ som något saknar korrekt vinkling och som är kohasigt.
- Tassar som är mjuka, platta och spretiga och med otillräcklig behåring mellan tårna.
- Sporrar på bakbenen. **Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.**
- Ofria rörelser.
- Skimmelprickar på huvud eller ben i samma färg som grundfärgen.

Allvarliga fel

- Uppenbara avsteg från könsprägel.
- Hundar som är reserverade mot människor.
- Övervikt eller mager.
- Grovt huvud.
- Nosparti som är kort; snipigt.
- Stop som är djupt eller alltför flackt.
- Avsaknad av fler än 4 premolarer, inkluderat PM1 och PM2.
- Ögon som är runda och utstående.
- Öron med örontippar som är rundade; överutvecklade öronmussla.
- Kvadratisk kropp.
- Överbyggd.
- Tunn benstomme.
- Bakställ som är övervinklat eller knappt vinklat.
- Bakställ som är smalt, knän och hasor som är utåtvridna.
- Rörelser som är tunga; oregelbundna eller passgång.
- Hud som är rynkig eller lös.
- Päls som är lång på frambenens baksidor eller har uttalade fransar på låren och svansen.
- Päls som är lockig, vågig, mjuk eller för lång; päls som delar sig på mitten över manken och ryggen under fällning.
- Skimmelprickar på kroppen som inte är i samma nyans som basfärgen.
- Avsteg från angivna mankhöjdsått med mer än +/- 2 cm.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Bett som inte är korrekt.
- Sned käke.
- Avsaknad av fyra eller fler tänder oavsett vilka, inkluderat PM1, PM2 eller M3. Övertaliga incisiver.
- Ögon som är blå eller fläckiga.
- Öron som är hängande, helt eller delvis.
- Svans som är medfött kort (stubb).
- Päls som är för kort eller för lång, avsaknad av underull.
- Pälsfärg som är genetiskt brun, genetiskt blå, brindle eller albino.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

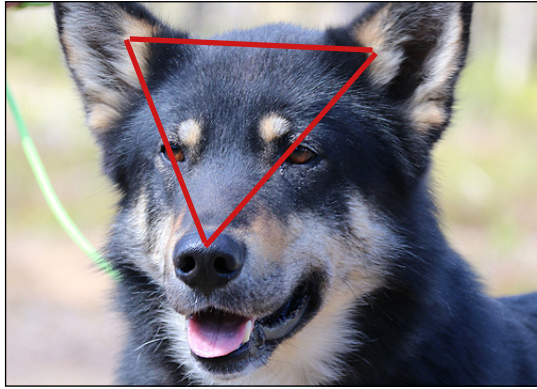
Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Östsibirisk laika

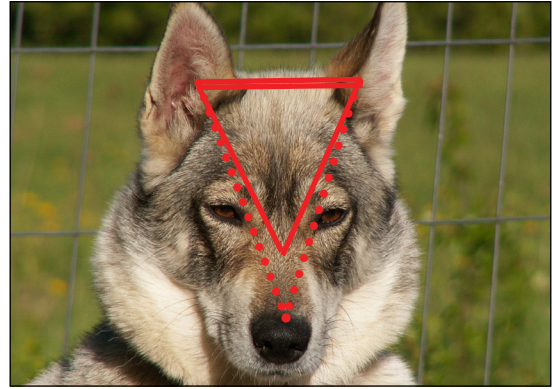
Skillnader mellan Östsibirisk Laika och Västsibirisk Laika

	Östsibirisk Laika	Västsibirisk Laika
Storlek	Hanar 57-64 Tikar 53-60	Hanar 55-62 Tikar 51-58
Viktiga måttförhållanden	Något rektangulär. (Hanar 100/104-109%, Tikar 100/106-111%) Kvadratisk kropp är allvarligt fel. Benhöjden, mätt från armbåge till marken, skall vara som halva mankhöjden.	Något rektangulär. (Hanar 100/103-107% Tikar 100/104-108%) Något högbent intryck men inte luftig. Benhöjden, mätt från armbåge till marken, skall något överstiga halva mankhöjden.
Huvudet	Kraftigt, ganska stort i förhållande till kroppen. Kraniet skall vara tämligen brett, särskilt hos hanhundar. Grovt huvud är allvarligt fel.	Längden överstiger betydligt dess bredd. Huvudet skall vara proportionerligt till hundens storlek.
Skallen	Något längre än bred.	Långsträckt, tydligt längre än bred.
Nackknöl och hjässkam	Båda skall vara välutvecklade.	Båda skall vara välutvecklade. Partiet runt nackknölen skall vara rundat.
Nospartiet	Längden är något mindre än halva huvudets längd.	Längden är lika med eller något mindre än halva huvudets längd.
Kindbenen	Uttalade men inte överdrivet.	Skall vara torra.
Ögonen	Medelstora. Ovala, snedställda och varken djupt liggande eller utstående.	Ovala, snedställda och något djupare ansatta än hos andra lajkaraser.
Öronen	V-formade med spetsiga eller svagt rundade örontippar.	V-formade och ha spetsiga örontippar.
Svansen	Ringlad eller med böjd form likt en skära över ryggen. Det är tillåtet att en böjd svans inte nuddar ryggen eller är till hälften nedhängande.	Tätt ringlad och burens över ryggen eller höften. Svans som inte nuddar rygg eller höft är allvarligt fel. Sabelsvans är diskvalificerande.
Skulderbladen	Måttligt tillbakalagda.	Väl tillbakalagda.
Tassarna	Runda eller ovala.	Ovala.
Färg	De mest typiska färgerna är svart med tanteckning, svart, svart och vit, vit och vit md fläckar. Svag skimmelteckning i kroppsfärgen är tillåtet på benen.	Grå med rödbrunt, rött med rödbrunt, grå, röd, fawn och rödbrunaktiga i alla nyanser. Även rent vit eller vit med fläckar i någon av ovan nämnda färger.

ÖSTSIBIRISK LAIKA

Den breda liksidiga huvudformen utgör det rastypiska huvudet.

VÄSTSIBIRISK LAIKA.

Skallen skall vara något längre än den är bred. Noslängden skall vara något kortare, eller som huvudets halva längd.

Rasspecifika avelsstrategier, RAS

Exteriör

Den östsibiriska laikan är den av laikaraserna som har mest heterogen exteriör. Bakgrunden till detta är laikorna som ursprungligen kom till Norden inte alltid var av acceptabel exteriör kvalitet. Vidare härstammar östlaikan från lokala laikavarianter i Östsibirien där den inte var en hundras i vedertagen västerländsk mening. Denna heterogena exteriör har ju bland annat inneburit svårigheter för olika exteriördomare att bedöma hundarna på ett likartat sätt. Den rasstandard som i dag finns lär vara under omarbetning i laikans hemland Ryssland. Vad man bl.a. diskuterar är idealhöjden på östlaikan. I Norden favoriseras på utställning oftast den stora och tunga hunden som ligger på den övre halvan av rasstandardens idealhöjd.

Målsättning:

De skall vara av funktionell typ och utgå från rasstandard. Målet är att laikan ska behålla sin särart även i framtiden. Deltagande i hundutställningar skall uppmuntras. Man måste hålla en klar exteriör gräns till den västsibiriska laikan.

Ur Rasspecifika avelsstrategier, RAS för Östsibirisk Laika, fastställd 202X-XX-XX

Östsibirisk laika

Östsibirisk laika- viktigt att komma ihåg

- Något rektangulär
- Stark och kompakt kroppsbyggnad
- Välutvecklad muskulatur och kraftig benstomme
- Ganska stort och kraftfullt huvud i harmoni med kroppen
- Välvinklad med kraftfulla rörelser
- Jämt temperament, självsäker och trygg

Egna anteckningar

Svenska Älghundklubben
Västerhusänget 226
894 91 Själevad

0660 - 430 70

www.alghundklubben.com
info@alghundklubben.com